

Ένα διαφορετικό... φεστιβάλ θεάτρου

Τα παιδιά της Ε΄ τάξης κουβεντιάζουν με τα παιδιά της Στ΄ στην αυλή του σχολείου.

Χτες μιλήσαμε στην τάξη για
το θέατρο στην αρχαία Ελλάδα.
Φτιάξαμε αφίσες και μάθαμε τα
ονόματα μεγάλων αρχαίων θεατρικών
συγγραφέων.

Ποια Ειρήνη;

Περισσότερο
όμως μιλήσαμε
για τον Αριστοφάνη.
Και την «Ειρήνη».

Το θεατρικό έργο
«Ειρήνη» του Αριστοφάνη. Είναι
το έργο που θ' ανεβάσουμε στο
θέατρο. Στην αίθουσα εκδηλώσεων
του Μαλλιώτικου Κέντρου
Βοστώνης.

- Θα το ανεβάσουμε εμείς. Και θα το γράψουμε κιόλας.
- Πώς θα το γράψετε; Αφού το έχει ήδη γράψει ο Αριστοφάνης!
- Ναι αλλά... θα τον βοηθήσουμε κι εμείς!
- Εσείς; Πώς;
- Άκου να καταλάβεις:
Πρώτα απ' όλα διαβάσαμε την υπόθεση:

Ο Τρυγαίος ήταν ένας άνθρωπος πολύ θαρραλέος. Κάποτε αποφάσισε να βρει τους θεούς στον ουρανό. Ήθελε να διαμαρτυρηθεί γιατί η Ειρήνη είχε χαθεί από τη γη κι είχε μείνει μόνο ο Πόλεμος.

Ταξίδεψε λοιπόν στις φτερούγες ενός μαγικού σκαθαριού κι έφτασε εκεί που μένουν οι θεοί. Βρήκε όμως μόνο τον Ερμή γιατί οι υπόλοιποι Θεοί είχαν φύγει. Δεν μπορούσαν να βάλουν τους ανθρώπους να μονοιάσουν και είχαν θυμώσει.

Ο Ερμής τον πληροφόρησε ότι ο Πόλεμος είχε φυλακίσει την Ειρήνη σε μια βαθιά σπηλιά. Τον προειδοποίησε ακόμα ότι αν οι άνθρωποι συνεχίσουν να μαλώνουν μεταξύ τους δεν θα υπάρχει περίπτωση να ξαναδούν την Ειρήνη.

Ο Τρυγαίος γύρισε στη γη και ζήτησε βοήθεια από όλο τον κόσμο. Αγρότες, μαραγκούς, ντόπιους και ξένους. Τους ξεσήκωσε να πάρουν φτυάρια, λοστούς και σχοινιά για να ελευθερώσουν την Ειρήνη.

-Αν δεν βοηθήσετε όλοι, ο Πόλεμος είναι κοντά και θα μας κάνει σκόνη.

Πήγαν λοιπόν, έξω από τη σπηλιά που ήταν φυλακισμένη η Ειρήνη κι άρχισαν να τραβάνε με δύναμη τη κοτρόνα που έκλεινε την είσοδο.

Και πραγματικά τα κατάφεραν.

Η Ειρήνη πέταξε ψηλά και βγήκε από τη σπηλιά πήγε σε πόλεις και χωριά σ' όλο τον κόσμο.

Οι άνθρωποι την καλοδέχτηκαν κι είχαν γιορτές και πανηγύρια. Η Ειρήνη πέρασε και από το σπίτι του Τρυγαίου να φάει και να διασκεδάσει μαζί με τους δικούς του ανθρώπους.

Πάνω στο γλέντι ήρθε ένας άνθρωπος με ένα καρότσι φορτωμένο δρεπάνια. Τους τα χάρισε για να μαζεύουν το σιτάρι και να κάνουν ψωμί.

'Υστερα ήρθαν άλλοι δύο άνθρωποι στο σπίτι του Τρυγαίου με τα καρότσια τους φορτωμένα όπλα. Ήθελαν να του τα πουλήσουν σε καλή τιμή. Εκείνος όμως αρνήθηκε και τους ζήτησε να αλλάξουν δουλειά.

Μετά ο Τρυγαίος ζήτησε να πουν όλοι τραγούδια για την Ειρήνη. Ήτσι άρχισαν να λένε:

Α' Πανομογενειακό Φεστιβάλ Μαθητικού Θεάτρου
26-30 Ιουνίου 1998. Θεατρική ομάδα Η.Π.Α.
Ελληνικό σχολείο «Μεταμορφώσεως» Ν. Υόρκης.
Θεατρικό έργο: «Ειρήνη» Αριστοφάνη

«Μαύρη είν' η νύχτα στα βουνά,
Στους βράχους πέφτει χιόνι
Στα άγρια, στα σκοτεινά,
Ο Έλλην ξεσπαθώνει, ξεσπαθώνει...»

'Όμως ο Τρυγαίος δεν ενθουσιάστηκε και ζήτησε και άλλο.
Τότε άρχισαν να τραγουδούν:

«Δε θα την πάρουνε ποτέεες
τη γηητη των Μακεδόονων...»

Ούτε αυτό όμως άρεσε στον Τρυγαίο. Συνέχισαν λοιπόν με κάποιο άλλο.

«Με το τουφέκι μου στον ώμο...»

εκείνη τη στιγμή ο Τρυγαίος έβαλε τις φωνές. Μα επιτέλους κανένα ειρηνικό τραγούδι δεν ήξεραν;
Τους ζήτησε λοιπόν να τραγουδήσουν μαζί του ένα τραγούδι που άρεσε σε κείνον:

Από την πόρτα σου περνώ
Έρη –Έρηνάκι μου
Κι από τη γειτονιά σου, Έρηνιώ μου σ' αγαπώ.
Σκύβω φιλά την κλειδαριά
Έρη – Έρηνάκι μου
Θαρρώ φιλώ εσένα Έρηνιώ.
Σ' αγαπώ, μα τι μπορώ να πω...

(διασκευή: Σ. Ζαραμπούκα)

Αφού διαβάσαμε την περίληψη του έργου, αρχίσαμε αμέσως δουλειά. Στην αρχή χωρίσαμε την ιστορία μας σε πέντε μέρη. Στο καθένα από αυτά η ιστορία προχωράει με διαφορετικό τρόπο: έπρεπε να το βρούμε και να δώσουμε από ένα τίτλο.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

**Μετά, βρήκαμε τους ρόλους: θα παίζαμε όχι μόνο πρόσωπα,
αλλά και σε ομάδες: γράψαμε τα ονόματα στον πίνακα και στα
τετράδιά μας:**

Ο Τρυγαίος .....

.....
.....
.....
.....

**... ύστερα καθίσαμε όλοι μαζί, να βρούμε και να μοιράσουμε
όλες τις άλλες δουλειές.**

Έπρεπε να βρούμε:

Αυτόν που δείχνει στους ηθοποιούς πώς να παίζουν:

τον _____

αυτόν που τους μαθαίνει τους χορούς:

τον _____

αυτόν που φροντίζει για τα ρούχα της παράστασης

τον _____

αυτόν που φροντίζει για τα σκηνικά

τον _____

τον υπεύθυνο φωτισμού

Και βέβαια έμενε ακόμη και κάτι άλλο:

- Και ποιος θα πληρώσει για όλα αυτά;
- Ο παραγωγός. Δηλαδή εκείνος που θα υποστηρίξει με χρήματα όλη μας την προσπάθεια.
- Δηλαδή ποιος;
- Εμείς έχουμε την οικονομική βοήθεια της Ελληνικής Πρεσβείας και του εστιατορίου «Ο Πύθων».

Η.Π.Α.

...Τώρα έπρεπε να...

... χωριστούμε σε ομάδες και να προετοιμάσουμε τις σκηνές.
Ο πιο δύσκολος ρόλος ήταν του Τρυγαίου.

Έπρεπε, αφού όλοι εμείς και η δασκάλα μας θα κάναμε τη σκηνοθεσία, να τον βοηθήσουμε:

Πώς ένοιωθε ο Τρυγαίος σε κάθε σκηνή;

1η: αγανακτισμένος, γιατί ο πόλεμος είχε διώξει την ειρήνη.

2η: .....

3η: .....

4η: .....

5η: .....

Μετά αρχίσαμε σιγά σιγά να παίζουμε θέατρο:

Σκηνή 1η:

Είμαι ο Τρυγαίος. Γιατί στενοχωριέμαι και τι σκέφτομαι να κάνω.

Σκηνή 2η:

- α. Είμαι ο Ερμής. Τι λέω στον Τρυγαίο.
- β. Είμαι ο Τρυγαίος. Τι λέω στον Ερμή;